

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 4. Den 25 Januar 1800.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schulz.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.
Cancellieskriver og Udsesforer i det danske Cancellie.

Offentlig Foranstaltning.

Ligesom Collegial-Tidendens Udgivere i Sjør bleve satte i Stand til at meddele Læserne Efterretning om de Virksomheder, som Regjeringens Foranstaltninger til Hesteaarens Fremme indtil den Tid havde haft i Danmark og Hertugdømmene *), saaledes troe de, i Betragtning af denne Aars Betydning for Fædrelandet, at fremme Bladets Interesse ved atter at kunne meddele følgende Fortegnelse over de Præmier, som, i Folge Forordningen af 30 Mai 1798, ere blevene uddeelte i afvigte Aar i Hertugdømmene Schlesvig og Holsten:

Ved Bartholomæi-Markedet i Lügum-Kloster, den 22 August, blev foreviist 8 Hengster. Den fuldkomne

neste

*) See Collegial-Tidenden for 1799. Side I.

neste og meest præmieværdige af alle tilhørte Bonden Pe-
 ter Petersen i Jündewath, Burkal Sogn, Tønder Amt,
 hvilken derfor blev belønnet med den større Guldmedal-
 lie. Det er den samme Hengst, som Eieren vandt den
 større Præmie for i Aaret 1798 ved dette Marked.
 Den mindre Guldmedallie tilfaldt Andreas Bossen, i
 Holbt, Medelbye Sogn, Tønder Amt, for en Hengst,
 som ligeledes var bleven udmærket tilforn, ved Marke-
 det i Flensborg i Aaret 1797, med samme Præmie.
 Begge disse Hengster skulle hidstamme fra Hesterasen i
 Løit. Sogn ved Apenrade. Ogsaa fortjener her at anfø-
 res en sort Skimmel-Hengst med Blis og tre hvide Been,
 som tilhører Miss Schwensen af Allerup, i Tostlund
 Sogn, Haderslev Amt, da den, formedels sine stærke
 Been og øvrige gode Egenskaber, afgiver en meget god
 Stodhest for denne Egn.

Ved Bartholomæi-Markedet i Langenhorn, den 26
 August, blev æftet Præmie for 7 Hengster, hvoraf 5 i
 Aaret 1798 havde konkurreret, og hvoraf 2 vare blevene
 belønnede med den større Guldmedallie. Disse tvende
 Hengster fandtes endnu at være præmieværdige, og af
 alle Foreviste de bedste, hvorfor de for 1799 ved dette
 Marked udsatte Præmier tilfaldt deres Eiere paa ny.
 Disse vare, Johannes Rasmussen af Elixbøl i Tønder Amt,
 som vandt den største Guldmedallie for en Porcelain-
 Skimmel, og Nicolaus Petersen af Hundtrup, ligele-
 des i Tønder Amt, som blev tilkjendt den mindre Guld-

medallie for en Rødsfimmel-Hengst. Det er mærkværdigt, at denne sidste Hengst ikke alene blev belønnet med den større Guldmedallie ved Eliples Marked i Aaret 1798, men at dens Eier ogsaa fik den største Guldmedallie for den ved Markedet 1797 i Flensborg, saa at den i en Tid af trende Aar har indbragt sin Eier 250 Rdlr. i kongelige Præmier.

De ved Egidii-Markedet i Ikehoe udsatte tvende Præmier tilfaldt Jürgen Absbaas paa Steinsborg og Jacob Strüven af Nienbrock. Hiin vandt den større Guldmedallie for en rødblisset Hengst med fire hvide Been, $5\frac{1}{2}$ Aar gammel, 10 Qvarter og 2 Tom. høj, som udmærkede sig meget ved Skjønhed og Lethed. Efter Forlydende skal der være budt Eieren 1000 Rirdaler for den. Jacob Strüven fik den mindre Guldmedallie for en bruunblisset Hengst, som i Aaret 1798 var bleven belønnet med den større Guldmedallie ved samme Marked, og allerede 1795 med den mindre Guldmedallie. Den er nu $8\frac{1}{2}$ Aar gammel, og man kan i det Mindste antage, at den har avlet 400 Føl i sin hele Levetid.

Bed Markedet i Pløen, den 2 Septbr., mødte 6 Hengster, hvoraf kun een fandtes værdig til at kunne blive belønnet med den mindre Guldmedallie, den samme Hengst, nemlig, som i Aaret 1798 ligeledes blev udmærket med den mindre Præmie; Eieren af den var Claus Heinrich Steffens af Kuhlbusch i Ahrensbaek-Amt.

Fem Hengster bleve, den 7 Sept., foreviste ved Markedet i Schlesvig; af disse havde trende i Aaret 1798 konkurreret, og 2 af dem vare blevne tilkjendte de, for samme Aar, der udsatte Præmier. Af disse blev nu kun een befunden at være præmieværdig. Den stærke rødblissede Hengst, for hvilken Eieren, Peter Jürgen Jessen, fra Hestoft, i Gottorf-Amt, i Aaret 1798 vandt den større Guldmedallie, kunde i afvigte Aar ei komme i Betragtning, fordi den var blevet noget sænkrygget; den større Præmie tilfaldt derfor Claus Mathiesen af Besterørsted i Schvefing Sogn, Husum Amt, for en brunblisset Hengst med fire hvide Been, $5\frac{1}{2}$ Aar gammel, 10 Qvarter og 4 Tom. høi. Hans Røhe fra Silverstedt, Gottorf-Amt, fik derimod, ligesom sidste Gang, den mindre Guldmedallie for sin brogede Skimmelhengst, efter hvilken der i afvigte Foraar var saldet 120 Føl.

Bed Cliplef Marked, den 14 Sept., æskedes Præmie for 7 Hengster. Forpagter Jürgen Petersen paa Numohrsgaard fra Als foreviste den fuldkomneste Hengst, men kunde, i Følge Forordningen af 30 Mai 1798, ikke vinde Præmien, fordi han ei var Bonde. Denne Hengst er en Porcelainskimmel af dansk Rase, og skal være falden i Fyen. Den vil formedelsk sin Styrke og regelmæssige Gang stifte megen Nytte paa Als. Hr. Henriksen fra Olufstjær ved Hadersleben vandt derfor den større Guldmedallie for en sort Tiger, som sidste Gang blev

blev der belønnet med den mindre Præmie. De øvrige Hengster, som forevistes, vare ikke præmieverdige, og af den Aarsag blev den anden Præmie ikke uddeelt.

Lovgivninger.

Under 24 Januar d. A. er udfærdiget et Reskript til Rektor og Professore ved Kjøbenhavns Universitet af følgende væsentlige Indhold: Da Hs. Majestæt har fundet for godt at oprette et Seminarium, hvori de unge Mennesker, der attraae Lære-Embeder ved de saakaldte lærde Skoler, kunne i Forveien dannes og veiledes til at opnaae den Duelighed og de Færdigheder, der saavel ved Tiltrædelsen af deres Bestemmelse, som ved Lære-Embedets Fortsættelse, ere dem uundværlige *); men de Stipendier, som Hs. Majestæt til dette Plesmeeds Opnaaelse allerede har bestemt for Seminaristerne i denne Underviisnings-Anstalt, dog ikke ville være tilstrækkelige til de aldeles Uformuendes Fornødenheder, saa at nogle af dem muligen kunde geraade i den Nødvendighed, paa Andres Underviisning at maatte opofre en Deel af de Timer, som de selv behøvede til deres egne Studeringers Fortsættelse, saa er det Hs. Majestæts Villie og Befaling, at Rektor og Professore ved Besættelsen af de philologiske Pladser paa Kollegierne og ved Uddelingen af de philologiske Stipendier især tage Hensyn paa Seminariets Alumnier.

Under

*) See Collegial-Tidenden f. A. No. 48.

Under 17 Jan. d. A. er igjennem det danske Cancellie udfærdiget en Plakat, som fastsætter Reglerne for den fri Befordring eller Skjts, som tilkommer de Søfolk, der udskrives til Orlogs-Tjenesten. Dens væsentlige Indhold er følgende: At ligesom det er en Folge af Retfærdighed og Villighed, at Hs. Majestæts Krigs- og Søfolk, naar de kaldes til Kongens og Statens Tjeneste, ikke bør besværes med Penge-Udgifter, enten til at befordre deres nødvendige Tøi, for saavidt samme ei af dem selv bekvemmeligen kan bæres, eller deres egne Personer, for saavidt de ei kunne komme frem til Fods: saa har Hs. Majestæt og, ved Forordningen af 1 Februar 1770, tilsagt dem, at de, paa kongelig Bekostning, skulle blive transporterede hjem, naar de forløves fra Orlogs-Tjenesten.

Men, da Transport-Skibene, med hvilke de kongelige Matroser afhentes, eller sendes tilbage, umuligen kunne gaae til enhver Mandts Hjemmested, for at imodtage ham, og bringe ham hjem, men alene til den nærmeste Havn i Distriktet, eller til det Sted, hvor Enrollerings-Chefen boer, vil det ofte indtræffe, at en deel af Mandskabet faaer endnu en temmelig lang Vei til og fra deres Opholdssteder; det hænder og undertiden, at Reisen ikke kan stee, uden til Lands.

I disse Tilfælde er det vel almindeligt, i begge Riger, at de kongelige Orlogsmænd nyde fri Befordring for deres Slids-Rister til Lands, og saavel for deres Tøi,
som

som deres Personer, paa de Steder, hvor Veien falder til Vaads.

Da der imidlertid skal, i visse Distrikter, være yttret Tvivl om, hvorvidt de, til Sø-Tjenesten udfreyne, Matroser tilkomme saadan Rettighed; saa har Kongen fundet det tjenligt ved denne Plakat at kundgjøre sin Villie saaledes:

De Matroser, som udskrives til de kongelige Orlogs-Skibes Bemanding, skulle af Amterne gives fri Befordring eller Skyts for deres Skibs-Kister (hvor Veien gaaer til Lands), og tillige for deres Personer, (hvor Reisen maa skee til Vaads), saavel fra deres Hjem, til det Sted, hvor Transport Skibet afhenter dem, som igjen fra Transport-Skibet, til deres Opholds-Steder.

Dog vil Hs. Majestæt, at der skal drages Omsorg for, at der, til at imodtage Folkene og føre dem tilbage, vælges bequemme Steder, saa at Mandskabet faaer saa kort Wei, som muligt, til og fra deres Bopæle.

Denne samme Regel skal følges, i de Tilfælde, at Mandskabet ikke sendes med Transport-Skibe, men Lokal-Bestaffenheden tillader, at Matroserne kunne, uden Skibsfart, komme til og fra den Havn, hvor Orlogs-Skibet ligger, paa hvilket de skulle tjene.

(Slutning af Forordningen om Hoveriet.)

- 24) Spænddags-*Arbeid*, som ikke bruges til Avlinsgens Drift, maa ikke kræves af Bønderne paa de Tider, naar Veiene ere ufremkommelige, eller naar stærkt Snefog indfalder.
- 25) Da det ved Skovningen er, formedelst Træernes forskellige Bessaffenhed, vanskeligt for Jorddroten at tildele hver Mand lige Maaal af *Arbeid*, bør Bønderne, naar alle Træer, som skulle skoves, ere udviste, (dersom de ikke paa anden Maade kunne forenes om Arbeidets Fordeling ved Skovningen) dele det hele Antal af Træer i visse Lodder, og derefter ved Lodkastning bestemme, hvilken Lod der skal tilfalde enhver paa Godset at skove.

Bønderne skulle sælde Træerne efter Jorddrotsens eller hans Betjents Anviisning saaledes, at de ved Faldet saa lidet, som muligt, beskadige de omkringstaaende Træer, og, dersom Jorddroten forlanger det, bør Træerne sældes saa nær ved Jorden, at den tilbagestaaende Stub ei bliver mere, end en halv Alen høi over Jorden.

De til Skovningen fornødne Redskaber skulle Bønderne, der hvor det hidtil har været Skif og Brug, medbringe ligesom hidtil.

Ved Brændets Hjemførsel staaer det Bønderne frit for at tage store eller smaae *Exs*, ligesom de selv vilke, naar de ikkun skaffe deres Andeel fremført. Og
 fulle

fulle de ei være pligtige at hjemstove større Kjøvler eller Sommerstokke, end saadanne, som med 2 dygtige Bønderhæste kunne hjemkjøres fra Stoven.

Hjemstovningen bør ikke skee paa de Aarets Tider, naar Veiene ere ufremkommelige, saa bør og ved dette Arbeid Bøndernes Leilighed saaledes iagtages, at de ikke derved forhindres i deres Pløie, Sæde eller Høste-Arbeid.

- 26) Ved Tørvestjæringen skulle Bønderne skjære Tørven paa de Steder og til den Dybde, som af Jorddrotten eller hans Betjenter anvises dem. Ligeledes skulle de udjævne den øverste Jord og Tørvestmulerne paa den Maade, som dem foreskrives.

Paa de Steder, hvor Vand er i Moserne, i hvilke Tørven skjæres, skal Jorddrotten for egen Regning besørge dette Vand afledet, saaledes, at Bønderne, uden at hindres deraf, kunne skjære Tørven.

Imellem Stedet, hvor Tørven skjæres, og Sættepladsen maa ikke være mere end 200 Alen.

- 27) Brakmarkens eller Udlægsmarkens Pløining maa ikke, imod den Hoverigjørendes Villie, paalægges ham, førend hans egen Baarsæd er lagt.

- 28) Jorddrotter og Forpagtere ere uberettigede til i Sæde- og Høste-Tiderne, forinden Bønden har indhøstet eller tilsaaret, at tilsiige Bønderne til Reiser i Hoveri, de til Sædeforn at hente nødvendige Reiserundtagne, hvilke dog ei kunne kræves til længere fralig.

liggende Sted end til fire Mill fra Hovedgaarden, med mindre en længere Bei er bestemt paa enkelte Steder, enten ved Kjendelser, eller ved de indgaaede Foreninger.

Til andre Reiser, som ere over tre Mill, maae Bønderne ei tilsiges, uden i det Mellemrum fra Vaarsæden er lagt, indtil Hø høsten begynder, samt om Vinteren, naar Beiene ere fremkommelige.

Dersom Bønderne ved deres Hoveri-Reiser maae betale Bom-, Bro- eller Prampenge frem eller tilbage, da skal Jorddroten eller Forpagteren erstatte dem det Udlagte, om endog Bønderne, ved at kjøre en længere eller flattere Bei, kunne have undgaaet saadant Udlæg.

Hoveri-Reiser med Fisk, hvor saadant Hoveri er bestemt, skulle Bønderne, for at bevare Fiskene, være pligtige at forrette om Natten, dog ikke uden i Maanestien eller lyse Natter.

- 29) Dersom nogen Jorddrot herefter tilforhandler sig flere Tiender, end dem, der oppebæres til Gaarden paa den Tid, Hoveri-Bestemmelsen er skeet, enten ved Kjendelser, eller Foreninger, da, paa det at Bønderne ikke derved skulle besværes med mere Tærkning, Kornrensning, Kornægter og Møgagning, bør Jorddroten, saafremt disse Tiender oppebæres in natura til Hovedgaarden, tage en forholdsmæssig Deel med de hoverigjørende Bønder i alt ovennævnte Arbeid, efter rigtig Omgang.

Men, dersom Jorddrotten beviser at have ved Afford med Tiende-Nderne overladt dem for Betaling en Andeel af Hovedgaardens Eiendoms-Tiender, som tilforn blev oppebaaret til Gaarden, og som er kommen med i Betragtning ved Tærskningens, Kornrensningens, Kornægternes og Møgagningens Bestemmelse, da skal Jorddrotten ikke paa foransorte Maade være forpligtet at tage videre Part i de forommældte Dele af Hoveriet, end den ny erhvervede Tiende befindes at udgjøre meer, end den Bønderne overladte.

Kunne Jorddrotten og Bønderne ikke i Mindelighed forene sig om, hvor stor Part han i denne Anledning bør tage i disse Dele af Hoveriet, da afgjøres Sagen paa den Maade, som i §. 11 er fastsat, i Tilfælde af Avlingens Udvidelse.

- 30) Til at forrette Hoveriet, bør i alle Tilfælde sendes saadanne Hovbud, som kunne udføre det Arbeid, hvortil de ere tilsagte; i modsat Fald er Jorddrotten eller Forpagteren berettiget til at leie for Bøndens Regning en anden i det sendte Hovbuds Sted, og bør Bonden desuden for hvert hans Hovbud, som ikke er arbejdsfærdig, bøde 2 Mk.
- 31) De i denne Forordning nævnede Bøder skulle altid tilfalde det Sogns Fattige, i hvilket den Gaardsæster, som Sagen angaaer, boer.
- 32) Dersom nogen Hosbonde har Klage over de hoveripligtige Bønders Overhørigheid, Efterladenhed eller
anden

anden Forseelse i at forrette det dem paaliggende Arbeid, ligesom og, naar nogen Bonde troer sig fornærmet derved, at ham affordres andet eller mere Arbeid, end han er pligtig at forrette, da forholdes dermed efter Forordningen om god Ordens Haandhævelse ved Høveriet af 25 Marts 1791, §. 16, 17 og 18.

Men, dersom der imellem Hosbonde og Bonde tvistes om Forstaaelsen af den imellem dem indgaaede Høveri-Forening, eller den til Høveriets Bestemmelse affagte Kjendelse, da, for saavidt der ikke ved Foreringen, eller Kjendelsen selv er fastsat, paa hvad Maade Tvistigheden bør afgjøres, skal den af Amtmanden, eller Forligelses-Kommissionen, til hvilken Parterne have at henvende sig, søges i Mindelighed bilagt, og, naar Mægling er funden forgjæves, henvises til Domstolenes Paakjendelse. Og skal Amtmanden eller Forligelses-Kommissionen isaa Tilfælde indberette Sagen til Rentekammeret, og tillige yttre sin Formening, om der er Grund for at anbefale Bonden til at erholde Beneficium paupertatis.

Alle andre Tvistigheder, Høveriet vedkommende, bør, naar de ved Dom skulle paakjendes, i Overensstemmelse med fornævnte Forordning, behandles som Politi-Sager.

Er det en Forpagter, som troer sig besøiet til at klage over Bønderne, i Henseende til det Høveri, de for ham ere pligtige at forrette, da har han derom
at

at holde sig til Hovbonden, eller hans Guldmægtig, og denne igjen til Bønderne, saafremt det ikke ved Overeenskommelse inellem Jorddrootten og Forpagterem er anderledes fastsat.

I øvrigt skal oftbemældte Forordning af 25 Marts 1791 forblive i Kraft, hvilken, for paa ny at indskræpes alle Vedkommende, er vedhæftet denne Anordning, af hvilken et Exemplar skal henlægges hos Oldermændene i Byerne paa vedkommende Steder.

Blandede Efterretninger.

Ligesom Hs. Majestæt indtil videre har anbetroet Kommissionen for Universitetet og de lærde Skoler Overdirektionen over Seminariet for at danne tilkommende Lærere i de lærde Skoler, saaledes er og Doktor og Professor Theologiae, D. G. Moldenhauer, under 24 d. M., tillagt Ordre, for et Aar, at paatage sig Seminariets Direktion og umiddelbare Bestyrelse, saavel som de dermed forbundne philologiske Lektioner og Øvelser, samt Special-Inspektionen over Seminaristerne af Religions- og Anthropologi-Klassen. Ved Ordre af samme Dato ere Professorerne J. Kierulf og G. Wad, samt Overlæreren ved Frue latinske Skole, H. Linderup, befalede at paatage sig Inspektionen over Seminaristerne af den historisk-geographiske, den naturhistoriske, og den mathematisk-physiske Klasse, saavelsom de dermed forbundne Lektioner og Øvelser.

Chefen for 1ste Division Søfolk, Kommandør D. Lütken, er udnævnt til, paa den Admirals Begne, som er Medlem af Over-Brand- og Vand-Kommissionen, at iagttage de denne, ved Forordningen af 19 Juli s. A., paalagte Pligter, i Tilfælde at bemældte Admiral ikke selv kunde, møde ved opkommende Ildbrand.

Som Tillæg til den Efterretning, der i forrige Aargang af Collegial-Tidenden *) findes om, hvorvidt det i Henseende til Kjøbenhavns afbrændte Deels Gjenopbyggelse ved Udgangen af Aaret 1798 var kommet, kunne Udgiverne nu atter meddele Følgende, der viser Fremgangen med de øvrige Tomters Bebyggelse til sidst afvigte Aars Udgang.

I Aaret 1799 er paa disse Tomter opført eller under Arbeid 40 Bygninger, hvilke, lagte til de 539, som ved Enden af Aaret 1798 vare opførte, udgjøre det Antal 579 Bygninger. Af Sidehuse ere ved forrige Aars Udgang opførte i alt 303, og af Baghuse 224. I disse nyopførte Bygninger ere end videre følgende Bærker anlagte og i Brug, nemlig: 4 Brændeviins-Bærker, 1 Bageri og 1 Garveri.

Endnu ere 70 Pladser tilbage, som ei ere bebygte, af hvilke 6 i Farvegaden, 4 i Lavendelstræde, 8 i Studiistræde, 4 ved Vester- og Nørrevold, 6 i St. Pederstræde, 3 i Mikkelbryggersstræde, 3 i Slutterigaden,

*) See Collegial-Tidenden for 1799. Side 45.

10 i Rattesundet, 2 i lille Lærshjørnstræde, 6 i Teglgårdstræde, 4 i Dybensgade, 2 i Læregaden, 2 i Hummergaden, og 1 i Hestemøllestræde, paa Gammeltorv, Nytorv, i Snaregaden, Kompagnistræde, paa Ny-Amagertorv, Læderstræde, ved Gammelstrand, i Neveerentsgade og ved Holmens Revelin.

Under 27 Decbr. f. A. har det behaget Hs. Majestæt allernaadigst at befale: at uagtet den, under 19 Juli f. A., emanerede Brand-Forordning for Kjøbenhavn ikke træder i Kraft førend en vis Tid efter dens Bekjendtgjørelse, skal dog de Forholds-Regler, som i adskillige Styer af dens 5te Kapitel forekrives Garnisonen her i Fæstningen, det kongelige Artilleri-Korps og det borgerlige Militære, i Tilfælde at Ildsvaade skulde opkomme, strax tagttages og nøiagtigen følges.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Kliim og Thorup Sognekald i Halsborg Stift, 300 Rdlr.; Bangs residerende Kapellani i Aggershuus Stift, 200 Rdlr.; Eidsanger Sognekald i Aggershuus Stift, 300 Rdlr.; Korsøer og Taarnborg Sognekald i Sjælland, 400 Rd.; Marstal Sognekald paa Erøe under Hyens Stift, 320 Rdlr.; Kobberup og Fellingberg Sognekald i Viborg Stift, 300 Rdlr.; Torkildstrup og Lillebrende Sognekald paa Falster, 277 Rdlr. 2 Mk.

Besør

Befordringer.

Under det danske Cancellie: Den 24 Jan. er Sotrigs-Prokurør H. Haagen beffikket til Politimester i Kjøbenhavn og til virkelig Justitsraad; Sekretæren i General-Beilohmissionen, E. L. Sander, til Professor i Pædagogik og Methodik ved Seminariet for at danne tilkomende Lærere i de lærde Skoler; Sproglærer T. E. Bruun til Lektor ved bemældte Seminarium, i det franske og engelske Sprog; Sognepræsten for Horne og Usdal Menigheder i Nalborg Stift, H. E. Plesner, til Sognepræst for Bestenskov og Kappel Menigheder i Holland; Sognepræsten for Qvivig Menighed paa Færø, J. Begtrup, til Sognepræst for Thorshavns Menighed med Anniører sammesteds; Læreren ved den borgerlige Realskole i Trondhjem, E. Heltberg, til Sognepræst for Bjørnøers Præstegjæld i Trondhjems Stift; Hof- og Stadsrets-Prokurator J. K. Hest og Kand. Juris J. Rosentilde til Sekretærer ved Protokollen i Høiesteret, efter nærmere aflæggende Prøve.

Under Generalitetet: Den 17 Januar er den til Veimester i Trondhjems Stift beffiktede Prem. Lieutenant af Kronprindsens Regiment, E. v. Krogh, ved hans Udtrædelse af Krigstjenesten, forundt Kapitains Karakter. Ved Artilleri-Korpsen er Sec. Lieutenant v. Ipsen forundt Prem. Lieutenants Karakter, og Sec. Lieutenant af 2den Klasse v. Myhre udnævnt til Sec. Lieutenant af 1ste Klasse. Ved den første sjællandske Batalion let Infanteri er Fri-Korporal E. G. v. Reinhardt beffikket til virkelig Fændrik.

Under Rentekammeret: Den 22 Januar er Proprietær Kruuse til Hvolgaard, som Landvæsens-Kommissær i Veile Amt, forundt aabent Brev paa Kammerraads Rang, efter Rang-Forordningens 7de Klases No. 2.

Under Admiralitetet: Den 10 Jan. er Fuldmægtig L. Kortrup ansat til Veiermester ved Sø-Etaten.

Trykfeil.

No. 3. S. 36. L. 9. for 7 Uger, læs: 37 Uger.